

Musica prisca caput. madrigal a 4 veus

*Musica prisca caput tenebris
modo sustulit altis,
Dulcibus ut numeris
priscis certantia factis,
Facta tua, Hyppolite,
excelsum super aethera mittat.*

Madonna, il poco dolce. madrigal

*Madonna, il poco dolce e il molto amaro
Il breve riso, il troppo lungo pianto
M'hanno ridotto a tanto
Che'l pianger sempr' e sospirar mi è caro*

Sacro a Cibeles

Prima parte

*Sacro a Cibeles e d'alta gloria carico,
bosco, dove'l ben pin verdeggia e dove
Adria sovente freme, grata a Giove,
cara al suo sen di nulla grazia parco;
e tu monton, che vai soave e scarco
d'ogni malvagio pondo e sempre nove
l'acque rapporti, in cui dolcezza piove
d'ogni ben, d'ogni buon ricetta e varco.*

Seconda parte

*Spiagge, lidi e campagne, selve e prati,
erbe fior frondi e frutti arbori, e voi,
aure, voi onde vaghe e fuggitive,
quando fia mai che i miei desii frenati
vosco solingo io viva e non m'annoï
lasciar quest'empie folli cose e schive.*

La música antiga recentment
ha aixecat el cap de la foscor
De manera que, amb números (*musicals*) antics
i dolços per competir amb escrits antics,
Els teus grans fets, Hipòlit,
podria enviar per sobre dels cels.

Senyora meva, la dolçor petita i la gran amargor,
El somriure breu, la pena massa llarga
M'han reduït tant
Que plorar sempre i sospirar em són estimats.

Sagrat a Cibeles i carregat d'alta glòria,
bosc, on els bells pins verdegem i on
l'Adria sovint tremola, agraït a Júpiter,
estimat pel seu cor parc de cap gràcia;
i vosaltres, ovelles, que aneu dolçament i lliures
de tot motiu malvat i que sempre porteu
noves aigües, en les quals plou dolçor
de cada bé, de cada bon refugi i pas.

Platges, ribes i camps, boscos i prats,
herbes, flors, fulles i arbres fruiters, i vosaltres,
brises, ones vagues i fugaces,
quan serà que els meus desitjos seran frenats
que jo visqui sol, i que no em molesti
deixar aquestes coses impies, boges i tímides.

Prophetiae Sibyllarum

*Carmina Chromatico,
quae audis modulata tenore,
Haec sunt illa, quibus
nostrae olim arcana salutis
Bis senae intrepido,
cecinerunt ore sibyllae.*

Christe Dei soboles

Prima pars

*Christe Dei soboles spes et mea sola voluptas
nectareus stillat cujus ab ore liquor.
Ecce tibi leve xeniolum fero promptus ad aram
te nihil in toto est carius orbe mihi.*

Secunda pars

*Accipe daque mihi pro votis gaudia coeli
gaudia prae cunctis nam tua semper amo
nec nisi sola queat restringere mentis amorem
Atropos, ah peto te praeter amare nihil.*

Timor et tremor

Prima pars

*Timor et tremor venerunt super me,
et caligo cecidit super me:
miserere mei, Domine, miserere mei,
quoniam in te confidit anima mea.*

Secunda pars

*Exaudi, Deus, deprecationem meam,
quia refugium meum es tu
et adjutor fortis.
Domine, invocavi te, non confundar.*

Alza doglioso canto

*Alza doglioso canto
Il suon di miei sospiri disuguali,
Tanto aspri ed immortali
Che muova il tuo stridor diretto pianto,
e senza far dimora
lamentarai te ogni ora
d'amor ingratiidine e fortuna
di colei che mi vinse ed e sol una.*

Les cançons cromàtiques
que sents en un tenor modulad,
són aquelles a les quals
els nostres antics secrets de salvació
dues vegades més que un vell intrèpid
van ser cantats per les Sibil·les

Oh Crist, descendència de Déu, la meva esperança i únic
plaer el nèctar del qual flueix dels llavis.
Heus aquí, us porto el meu humil obsequi a l'altar
res del món m'és més estimat que tu.

Rebeu els meus desitjos i doneu-me les alegries del cel
perquè sempre estimo les vostres alegries divines
per sobre de tot que ningú més que Atropos* restringeixi
l'amor del meu esperit Ah! No demano estimar ningú més
que tu.

Por i tremolor van venir sobre meu,
i la foscor em va caure sobre:
tingueu pietat de mi, Senyor, tingueu pietat,
perquè en tu confia la meva ànima.

Escolta, Deu, les meves súplices,
perquè tu ets el meu refugi,
i el que m'ajuda amb la seva força.
Déu, t'he invocat, no seré confós.

Alça el cant dolorós
el so dels meus sospirs desiguals,
tant amargs i immortals
que commoguin el teu plor estrident,
i sense trobar casa
et lamentaràs a cada hora
d'amor ingrati i de fortuna
de la que m'ha vençut i és només una.

Lungi da te cor mio

*Lungi da te cor mio
struggomi di dolore e di desio;
e a te vicino struggomi o mio core
di dolcezza e d'Amore.
Ma torna omai, deh torna, e se'l destino
vuol ch'io mi strugga a te, lungi e vicino,
sfavilli e splenda la tua luce amata,
ch'io n'arda e mora, e morirò beata.*

Tribulationem et dolorem inveni

*Tribulationem et dolorem inveni
Et nomen Domini invocavi:
O Domine libera animam meam;
Misericors Dominus et justus
et Deus noster miseretur.*

O vos omnes

*O vos omnes qui transitis per viam,
attendite et videte: Si est dolor similis sicut dolor meus.
V. Attendite, universi populi, et videte dolorem meum.
Si est dolor similis sicut dolor meus.*

Deus refugium et virtus

*Deus, refugium et virtus, adesto piis
Ecclesiae precibus, auctor ipse pietatis,
et praesta ut quod fideliter petimus
efficaciter consequamur.*

Quivi sospiri e pianti

'Inferno', III, 22-27, Dante Alighieri (c.1265-1321)

*Quivi sospiri, pianti e alti guai
risonavan per l'aere senza stelle,
per ch'io al cominciar ne lagrimai.
Diverse lingue, orribili favelle,
parole di dolore, accenti d'ira,
voci alte e fioche, e suon di man con elle*

Lluny de tu el meu cor
Estic turmentat pel dolor i el desig;
i et desitjo a prop meu, cor meu
de dolçor i amor.
Però torna ara, oh torna, i és el destí
vol que et anheli, lluny i a prop,
deixa que la teva estimada llum brilli i brilli,
deixa'm cremar i morir, i moriré beneït

Vaig trobar problemes i dolor
I vaig invocar el nom del Senyor:
Senyor, allibera la meva ànima;
El Senyor és misericordiós
i just i el nostre Déu té pietat.

Oh, vosaltres, homes que passeu pel camí:
gauiteu i vegeu si potser hi ha dolor com el meu.
Ateneu, pobles sencers, i mireu el meu dolor.
si potser hi ha dolor com el meu.

Oh, Deu, nostre refugi, nostra virtut i fortalesa, atén,
benigne, les súpliques de l'Església, tu que ets el
creador mateix de la pietat i fes que tot el que amb
fidelitat i confiança et demanem, ho tinguem eficaçment

Allà sospirs i planys i crits queixosos
ressonaven per l'aire sense estrelles;
i això, al començ, omplí mos ulls de llàgrimes.
Estranys llenguatges i parlars horribles,
accents irats, exclamacions d'angúnia,
crits forts i roncs, i picaments mesclant-s'hi de mans